

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Inge Krogh: spm. nr. 3
 Steffensen: spm. nr. 4
 Maisted: spm. nr. 7
 Burgdorf: spm. nr. 9
 Glistrup: spm. nr. 16, 22, 23, 24 og 25
 Grove: spm. nr. 17
 Lilli Gyldenkilde: spm. nr. 20
 Gerda Møller: spm. nr. 26
 Dohrmann: spm. nr. 29
 Mølgaard: spm. nr. 32
 Ernst Schmidt: spm. nr. 36
 Bolvig: spm. nr. 41

Spm. nr. 3

Til *industriministeren* (7/11 79) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren give oplysning om, hvordan loven om hotel- og restaurationsvirksomhed angående landsbevillingsnævnets virksomhed vedrørende omgørelse af kommunalbestyrelser afslag på ansøgning om alkoholbevilling, hvis landsbevillingsnævnets medlemmer er enige. Tidligere blev godt 90 pct. af kommunalbestyrelsernes afgørelser omgjort.«

Begrundelse

Ved den ændring af loven, der trådte i kraft 1. maj 1978, blev det bestemt, at landsbevillingsnævnet kun kan omgøre en enig kommunalbestyrelses afslag på ansøgning om alkoholbevilling, hvis landsbevillingsnævnets medlemmer er enige. Tidligere blev godt 90 pct. af kommunalbestyrelsernes afgørelser omgjort.

Besvarelse (14/11 79):

Industriministeren (Erling Jensen):

Landsbevillingsnævnets første kendelse efter den nye lovs ikrafttræden blev afsagt den 1. september 1978. Loven trådte ganske vist i kraft den 1. maj 1978, men kunne iføl-

ge sagens natur først få virkning på ansøgninger indgivet til den lokale bevillingsmyndighed efter dette tidspunkt.

Der er i tiden siden da afsagt i alt 55 kendelser i henhold til de nye regler.

34 af de afsagte kendelser har stadfæstet den lokale afgørelse, medens der er sket omgørelse af den lokale bevillingsmyndigheds afgørelse i i alt 21 tilfælde. Godt 60 pct. af de lokale afgørelser er således stadfæstet, medens henvend 40 pct. er omgjort.

Som bekendt blev det ved lovrevisionen vedtaget, at enstemmige afslag af de lokale bevillingsmyndigheder kun kunne omgøres af et enigt landsbevillingsnævn.

Der har foreligget i alt 36 lokale enstemmige afslag, hvoraf 26 er blevet stadfæstet, medens 10 er blevet omgjort af et – enigt – landsbevillingsnævn. Omgørelsesprocenten inden for denne kategori har således andraget 28.

Ved de 9 af de således omgjorte kendelser er bevillingen imidlertid af landsbevillingsnævnet begrænset til alene at angå øl af skatteklasser I samt bordvin eller øl og bordvin. I enkelte af kendelserne er bevillingen yderligere tidsmæssigt begrænset, således at der alene er tilstået klageren en vis prøvetid.

I de 19 tilfælde, hvor den lokale bevillingsmyndigheds afgørelse ikke har været enstemmig, og hvor landsbevillingsnævnets afgørelse følgelig træffes med almindelig stemmeflerhed, har nævnet stadfæstet 8 afgørelser og omgjort 11. Omgørelsesprocenten har således været godt 57. Også i disse tilfælde gælder, at der i et vist omfang – i 3 tilfælde – er fastsat begrænsninger henholdsvis tidsmæssigt eller til øl af skatteklasser I og bordvin.

Procentvis blev der, jfr. den daværende handelsministers fremsættelsestale den 25. oktober 1977, Folketingstidende 1977–78, A 798, i tiden fra 1. april 1970 til 30. september 1977 omgjort godt 58 pct. lokale afgørelser ved 153 af 263 kendelser.

Den samlede omgørelsesprocent er nu nedbragt til 40 og for de enstemmige afgørelser vedkommende til 28, og de fleste ved omgørelse meddelte bevillinger begrænses.

Det er således mit bestemte indtryk, at lovrevisionen har virket efter sin hensigt, nemlig at give de lokale bevillingsmyndigheder større indflydelse. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at 2 af landsbevillings-